

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر تغذیه با عناصر ریزمغذی و تراکم بوته بر عملکرد و اجزای عملکرد ماش رقم پرتو Vigna radiate L

محل انتشار:

کنفرانس علوم کشاورزی و محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

منوچهر توفیقیان - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

حسین عجم نوروزی - رئیس و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

علی نخزری مقدم - عضو هیات علمی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گنبد کاووس

خلاصه مقاله:

توجه به توان حاصلخیزی خاکها و چگونگی ارتقاء آن برای دستیابی به تولید پایدار، امنیت غذایی و حفظ محیط زیست از اهمیت فراوانی برخوردار میباشد. در حال حاضر ظرفیت افزایش عملکرد حبوبات در مقایسه با غلات فاصله زیادی تا حد نهایی و مطلوب خود دارد. این آزمایش با هدف بررسی تأثیر مصرف کودهای ریزمغذی و تراکم کشت بر عملکرد و اجزای عملکرد ماش رقم پرتو در ایستگاه تحقیقات کشاورزی شهرستان گنبدکاووس در استان گلستان به صورت آزمایشات اسپلیت پلات در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی اجرا گردید فاکتور اصلی شامل محلولپاشی با کودهای ریزمغذی آهن و روی و فاکتور فرعی شامل تراکم های 14/3 و 20 و 33/3 بوته در متر مربع بود. طبق نتایج حاصله با افزایش تراکم کاشت از 14/3 به 33/3 بوته در مترمربع، عملکرد دانه کاهش یافت. علت کاهش عملکرد، کاهش تعداد شاخههای فرعی در پوشش متراکم، کاهش وزن هزار دانه، سایه اندازی برگها و افزایش تنفس نگهداری در بوته، رقابت اندام زایشی و رویشی گیاه برای بهره‌مندی از مواد حاصل از فتوسنتز و کاهش تعداد غلاف در بوته بود. همچنین عملکرد دانه بطور معنیداری در تیمار محلولپاشی ترکیب کودهای آهن و روی نسبت به سایر تیمارها افزایش یافت. با کاهش تراکم تعداد غلاف در بوته که بیشترین همبستگی مثبت با عملکرد را نشان میداد افزایش یافت. محلولپاشی با عناصر ریزمغذی نیز به طور معنیداری تعداد غلاف در بوته را افزایش داد. تعداد دانه در غلاف نیز تحت تأثیر تراکم و تغذیه عناصر غذایی قرار گرفت هرچند که بین تراکم 20 و 33/3 بوته در متر مربع تفاوت معنیدار نبود. وزن هزار دانه و طول غلاف نیز از صفاتی بودند که تحت تأثیر کاهش تراکم کاشت و محلولپاشی افزایش یافتند. افزایش فضای هر بوته برای دستیابی به نور و مواد غذایی و افزایش سهم غلافها از مواد فتوسنتزی دلیل این موضوع عنوان گردید. بیشترین وزن خشک برگ، ساقه و عملکرد بیولوژیک در تیمار تراکم 33/3 بوته در متر مربع و محلولپاشی با ترکیب کودهای آهن و روی به دست آمد در حالیکه بیشترین شاخص برداشت و عملکرد دانه مربوط به تیمار 14/3 بوته در متر مربع و محلولپاشی با ترکیب کودهای آهن و روی بود. تعداد شاخههای فرعی تحت تأثیر کاهش تراکم کاشت و تغذیه گیاه افزایش یافت. از میان صفات اندازه‌گیری شده وزن خشک برگ، وزن خشک غلاف، تعداد غلاف در بوته، وزن هزار دانه و تعداد دانه در غلاف همبستگی مثبت و وزن خشک ساقه همبستگی منفی با عملکرد نشان دادند. با توجه به نتایج حاصله در شرایط تحقیق حاضر، تراکم 14/3 بوته در متر مربع و محلولپاشی با ترکیب کودهای آهن و روی برای افزایش عملکرد دانه و تراکم 33/3 بوته در متر مربع و محلولپاشی با ترکیب کودهای آهن و روی برای تولید علوفه و کود سبز پیشنهاد میگردد.

کلمات کلیدی:

ماش، تراکم کاشت، فاصله بوته روی ردیف، محلول پاشی، عناصر ریزمغذی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/250316>

